

Vuslat Heyecanı

— tutsak yelve · 23 Aralık 2019

yüregimi
koymuştum hâl bu ki

kefeleri
boştu
iki dirhem'siz

hayat öpücükü
can ve canla
su verdiğimiz
pembe çekirdeği

gün'eşsiz
yanarmıydı
nevbaharında
aşkın

bir şans daha mı
suali ve
umudu
pencere buğusu
ferimde
anıları silinmiş
bir mazi işareti

parmağından dökülen
içimin külü
isim'siz
gümüş rengi
yüzüğündü

yosun yeşili
gözlerin
akdin önüne konmuş
yer-çekim'siz

sözler
ağırlığında
imiş

arafın
hayretindeyim sevgili

acı meyveli
erkenci bir yalnızlık
ekiliymiş
böğrüne

sus ! dedi
farklı
duygular uçurumu sessiz nidâsı (...)

-yanılsılı
göğün yüzüne
yumuşacık düşen kar
olağan ıstırabın
fırfat damlası

yağmur çiçeğinin
gülsü teninde rüzgarı

iletmiş
ayrılık adımlarının
kekremsi
rayihasını

ve
âni bir dönüş
alı'vermiş
usuyla
veda//sızısını

ve bakir nedametin
ürkerek
okşanan saçları

aşk kapısını tıklasın yenicesi
sevdanın

v'akitsiz sarılsın
kaleme
dizeler telaşında şair

başlığı
takılan inci gerdanlıktı
şiiirlere

gizemin özlemle değdiği adı ;
vuslatın heyecanı

..